

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 19.

Udgivet 4de Mai.

1904.

Kongelig Kundgjørelse

30 April.

angaaende visse Forskrifter om Norges Neutralitet
under Krig mellem fremmede Magter.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Da det er Vort Ønske, at der altid
under Krig mellem andre Magter maa vises den strengeste Neutralitet,
saa bestemme Vi herved følgende:

1. Krigførende Magters Krigsskibe, militære Transport-
fartøier deri indbefattet, skal have Udgang til norske Havne, som
ikke er Krigshavne.

Dog skal de i saadanne Havne iagttage følgende Forskrifter:

Det er Skibene forbudt der at indtage hvilke som helst Forraad,
undtagen Levnetsmidler og andre til Besætningens Underhold nød-
vendige Varer samt de for Seiladsens Sikkerhed fornødne Repara-
tionsmidler. Kul skal de alene kunne indtage i saadan Mængde,
som er nødvendig for at naa den nærmeste, ikke blokerede Havn i
Hjemlandet eller ogsaa, med Samtykke fra norsk Myndighed, et
neutralt Bestemmelsessted. Uden særlig Tilladelse maa ikke samme
Skib paany indtage Kul i en Havn eller paa en Red i Norge, før
tre Maaneder er forløbet, siden det sidste Gang fullede.

Paa Skibene skal i Havn kunne udsøres uopsættelige Repara-
tioner, som kræves for Fartens Sikkerhed, men derimod ikke Arbejder,
som har til Diemed at forøge Stridsvæbnet.

Skibene skal ikke være i Havn mere end fire og tyve Timer,
medmindre Uveir, Mangel paa Levnetsmidler eller Sjøfaste nød-
vendiggjør et længere Ophold. I saa Fald maa de forlade Havnen
saa snart som muligt, efterat Grunden til Forsinkelsen er ophørt.

De Sundheds- og Politiforskrifter, som er gjældende, eller
som Omstændighederne nødvendiggjør, maa nøie iagttages.

Det er en Selvfølge, at det ikke vil blive tilladt nogen af de

30 April. Krigsførende i Norges Havne eller Farvande at foretage fiendtlige Handlinger, at gøre disse Havne eller Farvande til Basis for sine Operationer tilsjøs mod den anden krigsførende Magt eller at benytte sig af dem for at lette disse Operationer eller for at forøge eller fornye sine Stridskræfter.

Det er forbudt ethvert Krigsskib, tilhørende en af de krigsførende Parter, at forlade nogen Havn eller Red i Norge, hvorfra et Skib (Krigsskib eller Handelsskib), tilhørende den anden krigsførende Part, er afgaaet, førend mindst 24 Timer er forløbet efter dette Skibs Afgang.

2. Afgang er forbudt for Priser til norsk Havn eller Red, undtagen i Tilfælde af bitterlig Nød. Deres Kondemnation eller Salg dersteds er ligeledes forbudt.

3. Det er forbudt krigsførende Magter at oprette Kuloplag paa norsk Grund.

4. I Overensstemmelse med den i Paris den 16de April 1856 undertegnede og af Norge tiltraadte Deklaration angaaende Grundsætninger for Sjøretten i Krigstid forbydes det Kapere at indløbe i norsk Havn eller opholde sig paa norsk Red.

5. Militære Pasaretsfartøier kan uhindret opholde sig i norsk Havn og i norsk Farvand og der indtage Gjenstande, som er nødvendige for deres Virksomhed.

6. Ifølge Art. 6 i den af Norge tiltraadte internationale Konvention af 29de Juli 1899 om Anvendelse paa Sjøkrig af Grundsætningerne i Genferkonventionen af 22de August 1864 kan neutrale Handelsfartøier, Yachter eller Baade, som fører eller opsamler Saarede, Syge eller Forliste, tilhørende de Krigsførende, ikke opbringes paa Grund af saadan Transport, men forbliver alene Gjenstand for Opbringelse for de Krænkelser af Neutraliteten, som de maatte have begaaet.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Stockholms Slot den 30te April 1904.

Under Rigets Segl.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Træder.

Gustaf.

(L. S.)

Sigurd Ibsen.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

30 April.

indeholdende visse Forskrifter om Sjøfart i Krigstid.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: I Medhold af den Os ved Lov af 1ste Juni 1848 givne Bemyndigelse til at udstede saadanne Forskrifter for Sjøfarten, som til Betryggelse for det norske Flag maatte findes fornødne, bestemmes:

1. Alle Slags Varer, ogsaa saadanne, som tilhører krigsførende Magters Undersaatter, kan føres i norsk Fartoi, som neutralt, med Undtagelse af saakaldt Krigskontrabande, hvorved forstaaes: Baaben, Projektiler og Ammunition, militære Udrustningsgjenstande samt andre umiddelbart til Krigsbrug anvendelige Tilvirkninger, naar disse tilhører eller er bestemt for krigsførende Magter eller deres Undersaatter, heri dog ikke indbefattet det Forraad af nævnte Artikler, som kan være nødvendigt til Fartoiets og dets Besætnings Behov.

Førsel af Artikler, som ifølge ovenstaaende Bestemmelse er Krigskontrabande, skal være strafbar.

Kul maa ikke i norsk Fartoi føres til Krigsførendes Stridskræfter.

2. Norsk Fartoi kan, som neutralt, frit seile til krigsførende Magters Havne og ved deres Kyster. Ingen Skibsfører maa dog søge at trænge ind i blokeret Havn.

Ved blokeret Havn forstaaes en saadan, som er spærret ved en Styrke tilstrækkelig til virksomt at kunne hindre Afgangen til samme.

3. Forordning om Sjøfart i Krigstider af 4de Mai 1803 § 13, forsaavidt Paragrafen endnu er gjældende, og samme Forordnings § 15 ophæves. Ligeledes ophæves Plakaterne af 17de Mai 1854, dens § 1, og 29de September 1855 indeholdende Tillæg til Plakat af 15de Marts 1854 angaaende Benyttelse af Kongelige Sjopas m. v.

4. Overtrædelse af følgende Bestemmelser i Forordning af 4de Mai 1803 skal være strafbar:

Bestemmelsen i § 8 om Skibsførerens Pligt til at antegne og indføre i Mandstabsrullen enhver med Mandstabet foregaaende Forandring tilligemed Marsagerne dertil;

Bestemmelserne i § 11 og i § 16, første Punktum.

5. Med de Forandringer, som følger af ovenstaaende Bestemmelser, forbliver Plakat af 7de Marts 1864 indeholdende visse Forskrifter om Sjøfart i Krigstid fremdeles gjældende.

30 April.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Stockholms Slot den 30te April 1904.

Under Rigets Segl.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres
Fravær.**Gustaf.**

(L. S.)

Sigurd Ibsen.Lehmann.

30 April.

Kronprindsregentens Resolution

af 30te April.

De af Hiterdal Herredsstyre i Møder den 22de Juli og 5te December 1903 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand approberes i Genhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 § 5 og Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog med den Forandring, at § 13 skal lyde: „Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1904“.

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i 12 Brandroder, saaledes at hver Skolekreds udgjør en Brandrode.

§ 2. For det hele Herred vælger Herredsstyret en Brandmester med Suppleant og for hver Brandrode en Brandrodeforstander med Suppleant, hvilke forsynes med et let kjendeligt Tegn. Disse er pligtige til at fungere i 3 Aar, hvorefter de kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid. I fald Herredsstyret finder det fornødent, kan der for enkelte Funktionærers Vedkommende foretages nyt Valg inden Funktionstidens Udløb.

§ 3. Brandmesteren har Overledelsen over Rodeforstanderne og har i Skogbrandtilfælde at indfinde sig paa Brandstedet og træffe Bestemmelse om Indkaldelse af fornødent Mandskab samt i det Hele føre Indseende med disse Reglers Overholdelse. Det paaligger Rodeforstanderen at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han er bleven vidende om, at Skogbrand er udbrudt enten i den ham tildelte Rode, i Naborode eller i Nabobygd under Omstændigheder, som kan give Grund til Frygt for Udbredelse i hans Rode, ved udsendt Bud eller paa

anden hensigtsmæssig Maade hurtigst mulig at underrette Brand- 30 April.
mesteren og indkalde de fornødne Mandstaber og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet indtil Brandmesterens Ankomst. Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Rodeforstandere for at faa tilkaldt Mandskab fra de andre Brandroder. Overtrædelse af Bestemmelserne i nævnte Lov har Brandmesteren eller Rodeforstanderne at anmelde for Paataalemyndigheden.

§ 4. Enhver inden Herredet bosat arbejdsfør Mand, der er skicket til at deltage i Slukningsarbeidet og ikke har gyldig Grund til Forsald, er pligtig til efter Tilføjelse fra Brandmesteren eller en Rodeforstander at indfinde sig paa Brandstedet medbringende Slukningsredskaber, saasom: Øks, Spade, Haffe eller Bøtte, og udføre de Arbejder, som af Brandmesteren eller en Rodeforstander bliver ham paalagt, og maa ikke uden Brandmesterens eller Rodeforstanderens Tilladelse forlade Brandstedet.

Slukningsarbeidet bliver at anse som en Nødhjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling; men vedvarer Slukningsarbeidet for noget Mandskab over et Døgn, kan Vedkommende, Brandmesteren og Rodeforstanderne heri indbefattet, efter indgivet Forestilling til Herredsstyret vente sig tilstaaet en efter Omstændighederne passende Godtgørelse efter Herredsstyrets nærmere Bestemmelse. Ligesaa kan den, der ved særegen Ihærdighed har hindret Udbredelse af Skogbrand, tilstaaes en Paastrøelse af Herredsstyret.

§ 5. Antages Ilden slukket, udbælger Lederen af Slukningsarbeidet nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi. Forinden Mandstaberne forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 6. Til Stansning eller Begrænsning af Skogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indføjelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Modbål og forøvrigt iverksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadføre sig med Rodeforstanderen eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 7. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er opstaaet, opfordres til derom snarest mulig at underrette vedkommende Rodeforstander eller Brandmesteren.

§ 8. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesteren og Rodeforstanderne med Suppleanter ei samtidigt være fraværende fra Herredet over 1 Døgn, medmindre de har sørget for at stille Stedfortræder, der godkjendes af et Herredsstyremedlem.

30 April.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyret en Indberetning indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Stadens Størrelse, og hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt forøvrigt hvad der kan antages at bære af Interesse. Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 10. De Udgifter, som foranlediges ved Ivertsettelse af heromhandlede Foranstaltninger, udredes af Herredskassen.

§ 11. Brandmesteren, der har at føre de Protokoller, der bliver ham paalagt, kan af Herredsstyret tilstaaes en Løn, som fastsættes efter Vedkommendes Arbejde i Anledning af disse Reglers Ikrafttræden eller efter Vedkommendes Arbejde med Slutning af Skogbrand.

§ 12. Overtrædelse af nærværende Regler straffes overensstemmende med Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte komme til Anvendelse.

§ 13. Nærværende Regler træder i Kraft den 1ste Juni 1904.

30 April.

Kronprindsregentens Resolution

af 30te April.

De af Jarlsberg og Larviks Amtsthing ved Beslutning af 19de Marts 1904 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden Jarlsberg og Larviks Amt stadfæstes i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, kfr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre.

Vedtægterne er saalydende:

Vedtægter

for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden Jarlsberg og Larviks Amt.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med Motorvogne paa offentlige Veie i Jarlsberg og Larviks Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saadan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

Tilhængervogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Henhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Elektricitet, Benzin ell. lign.) samt fra 30 April. hvilken Fabrik Vognen er leveret.
2. Vognens største Længde og Bredde samt Vegt (se § 9).
For Vogne, der veier mere end 2500 Kg., derhos Opgave over Maximalbelastning pr. Axl.
3. I hvilket Viemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug, Passagerbefordring, Godsbeffordring o. s. v.).
4. Forjaabidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognndrift for Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Veistærknin-
ger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte Rute med Op-
gave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt
gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen været prøvet og godkjendt paa saadan Maade, som Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller Befuldmægtiget kan ogsaa senere naarjom-
høist forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtigelse og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilføede for til enhver Tid paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen stifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forjaabidt Politiets Bevilling i Genhold til Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Genfigt at søge Erhverv ved Rejsendes Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

II. Specielle Bestemmelser vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Væthed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Maskindelenene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget Stof, der kan forarsage Ildbrand eller Eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vegt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 M.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 M.
3. Totalvegt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 Kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor

30 April. de berører Veien, være mindst 8 Cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500 til 2000 Kg., og mindst 10 Cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 Kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver i saa Fald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 Kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende Bremsapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan stanSES med én Bremse paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke eller Lur, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran — der viser sterkt, hvidt Lys forover og til Siden, samt 1 Lygte bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Ubedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Fravær.
5. Numerisktilt fæstet bagtil paa Vognen med Angivelse af Vognens Registreringsnummer og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 Cm. høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden samt Stoppegaffel for Vogne, der ulastede veier mere end 700 Kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og ophestes af Vognføreren fra Styrepladsen.

III. Bestemmelser vedkommende Motorvognens Kjørsel og Drift.

§ 13. Ingen maa kjøre en Motorvogn, medmindre han har erholdt Amtmandens Tilladelse til at kjøre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa vedkommende have Førcertifikat, udstedt af norsk Politimyndighed. Certifikatet, der forsynes med Førerens Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant Certifikat udstedes, skal Ansøgeren paa den Maade, som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førcerti-

fiket. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, 30 April.
bestemt for offentlig Passagertrafik, udkræves, at Vedkommende er
25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naar som helst tilbagekalbes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at Føreren
ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Kjøreren
iagttage den største Forsigtighed og er i det hele underkastet de for
Kjørende gjældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende eller Husdyr af nogen Art mødes
eller skal passeres, skal Føreren itide signalisere. Viser Dyrene
Tegn til Skræk, eller hvis de Mødende derom gjør Tegn, varsler
med Raab eller lignende, skal Farten sagtnes og eventuelt Vognen
— ligesom efter Omstændighederne ogsaa Maskinen — helt standses,
indtil de Besjæmte er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver
og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

- a) For Vogne, der lastede veier indtil 1250 Kg., 30 Km. i Timen.
- b) " — " — fra 1250—2500 Kg., 20 Km.
i Timen.
- c) For Vogne, der lastede veier " 2500—4000 " 15 "
i Timen.

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger,
udover stærke Stigninger samt ved Redkjørsel til og Kjørsel over
Broer skal iagttages den største Forsigtighed og Hastigheden reduceres.

I Mørke og i Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og
stadig signaliseres med Kloffen eller Luren. Desuden skal da alle
Lygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naar som
helst have Udgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Føreren ikke overlade Styringen
til nogen anden, der ikke har Førercertifikat, og heller ikke forlade
Vognen under Standsning, medmindre han har taget alle fornødne
Forsøininger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Igangsaettelse
og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa Vognen
virkende Motor arbejde, naar Føreren forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og
Godstrafik, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Af-
gangs- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom strax
afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktioner), og maa der snarest
muligt sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne,
paahviler Motorvognens Eier, hvad enten Vognen bruges af ham
selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjør-

30 April. Jelen paahviler Ansbaaret tillige Førereren, naar Motorbognen styres af en anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Boder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen strengere Lovbestemmelse bringes i Anvendelse.

Udgiver: Cinar Hanssen,
th.